

אף על פי שהם נעשים בחוץ, צורך לפני ולפנים הם], **הכל מודים, שלשון חוקה האמור בפרשה נאמר עליהם, וכל זמן שלא עשה אחת מהעבודות הללו, ובא ועשה עבודה מאוחרת להם, אותה עבודה מאוחרת פסולה, ויש לעשותה שוב, אחרי שיעשה את העבודה שיש לעשותה כפי הסדר.**

ב. דברים הנעשים בבגדי זהב.

כל הדברים הנעשים בבגדי זהב [כגון אילו ואיל העם], **הכל מודים, שלשון חוקה האמור בפרשה לא נאמר עליהם, ולפיכך אם הקדים להם מעשה מאוחר יותר** [כגון שהקדים להם הוצאת כף ומחתה], אינם מעכבים, **ואותה עבודה שהקדים להם כשרה.**

ג. דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ.

דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ, [כגון מתן דם הפר כנגד הפרוכת בהיכל, ומתן דם השעיר כנגד הפרוכת בהיכל, ומתן דם הפר והשעיר על קרנות מזבח הזהב ועל טהרו, ושפיכת שיירי הדם על מזבח העולה, וכן הגרלת שני השעירים והוידוי], נחלקו בהם חכמים, אם לשון חוקה אמור בפרשה נאמר עליהם.

לדעת רבי יהודה – לשון חוקה האמור בפרשה לא נאמר עליהם, ולפיכך אם הקדים להם מעשה מאוחר יותר, אינם מעכבים, ואותה עבודה שהקדים להם כשרה.

ולדעת רבי נחמיה – לשון חוקה האמור בפרשה נאמר עליהם, ולפיכך אם הקדים להם מעשה מאוחר יותר, הם מעכבים, ואותה עבודה שהקדים להם פסולה.

ואמר רבי יוחנן, שמחלוקת החכמים הללו נובעת ממחלוקתם בדרשת הכתוב, **"וְהִיָּתָה זֹאת לְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה"** (ויקרא ט"ז ל"ד), שמשמע ממנו שהחוקה האמורה בכתוב נאמרה על דבר שישנו פעם אחת בשנה.

- לדעת רבי יהודה, כוונת הכתוב לעבודות הנעשות במקום שמתכפרים בו פעם אחת בשנה, הוא קדש הקדשים.

- ולדעת רבי נחמיה, כוונת הכתוב לעבודות הנעשות פעם אחת בשנה, ובכלל זה כל הנעשה בבגדי לבן, בין בקדש הקדשים, ובין בהיכל ובין בעזרה.

והקשו על הדברים הללו, כי נאמר בכתוב, **"וְהִיָּתָה זֹאת לְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם ... אַחַת בַּשָּׁנָה"**, ולא נתפרש שהכוונה רק לעבודות קדש הקדשים, אם כן **ודאי משמעות הכתוב לכל העבודות הנעשות פעם אחת בשנה כסברת רבי נחמיה.**

ולפיכך אמרו, **שאמנם** אף שמהכתוב **"וְהִיָּתָה זֹאת לְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם ... אַחַת בַּשָּׁנָה"**,